

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2017:023.002242

Dosar nr. 520/2/2017

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 2242
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12.06.2017
CURTEA CONSTITUITĂ DIN :
PREȘEDINTE: VIRGINIA FILIPESCU
GREFIER: DANA ȘTEFĂNESCU

Pe rol se află soluționarea cererii formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul RĂDULESCU CONSTANTIN ROMICĂ, având ca obiect constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008).

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică de la 15.05.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea succesiv pentru data de 29.05.2017 și pentru astăzi, 12.06.2017, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Asupra cauzei de față , înregistrată la Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal sub nr. 520/2/2017.

Examinând actele și lucrările dosarului constată următoarele:

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a formulat acțiune în constatare prin care a solicitat să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Rădulescu Constantin Romică.

În fapt, a arătat că pârâtul ocupă funcția de consilier local în cadrul Consiliului Local al comunei Oboga, județul Olt. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h).

Așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1305/07.07.2016, precum și din înscrisurile atașate acțiunii, pârâtul a fost recrutat în calitate de casă gazdă de întâlniri, fiindu-i solicitat imobilul din corn. Oboga, jud. Olt, deoarece „imobilul respectiv asigură conspirativitatea necesară efectuării întâlnirilor cu rețeaua informativă, întrucât nu are vecini în apropiere, iar candidatul domiciliază mai mult în orașul Balș, având apartament din fondul locativ al statului”. A semnat Angajament la data de 10.11.1987.

În concluzie, prin prisma celor arătate anterior, solicită să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b, din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a documentelor ce alcătuiesc dosarul de rețea nr. R 0325251 (cotă C.N.S.A.S.), al cărui titular este pârâtul.

Potrivit documentelor întocmite de ofițerul de Securitate, acesta l-a contactat pe pârât inițial la data de 01.09.1987 când s-a stabilit „că apreciază în mod pozitiv realitățile din țara noastră, este atașat orânduirii noastre socialiste, fapt ce ne face să credem că este un element corespunzător pentru a fi folosit de organele noastre în rezolvarea unor probleme de interes pe

linia muncii de securitate." Ulterior, „în baza aprobării conducerii profesionale, am trecut la recrutarea în calitate de gazdă casă de întâlniri cu rețeaua informativă a numitului Rădulescu Constantin /.../ Cu această ocazie au fost reluate discuțiile purtate cu ocazia cunoașterii personale/.../. în continuarea discuțiilor a fost abordată problema îndatoririi fiecărui cetățean cîstît de a sprijini într-un fel sau altul organele de stat în rezolvarea unor probleme, cu care sens i s-a dat de înțeles că și lui îi revine astfel de sarcină. Candidatul și-a dat pe deplin consimțământul, angajându-se că va face tot posibilul să ne sprijine în rezolvarea unor probleme ale activității noastre. Având în vedere această poziție, s-a trecut la recrutarea propriu zisă, explicându-i în ce va consta sprijinul acordat organelor noastre, luându-i-se angajamentul scris că va păstra secretul colaborării cu organele de securitate. De comun acord s-a stabilit legenda de pătrundere în casă și de motivare a prezenței ofițerului la domiciliul acestuia. Recrutarea a fost efectuată la sediul miliției oraș Balș de către lt.maj. ....

Precizează că, din construcția textului de lege rezultă că este irelevant dacă în casa de întâlniri au fost sau nu introduse surse, de asemenea, este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității. Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. Niciuna dintre cele două părți -ofițerul, respectiv gazda - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii care vor intra în imobilul respectiv. în plus, gazda nici nu participa la întâlnirile dintre ofițer și surse. În al doilea interpretare nu poate fi primită pentru că ar însemna că stabilirea calității de gazdă (colaborator prin facilitarea strănerii de informații) să depindă exclusiv de activitatea unor terți. Deci, calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că gazdele caselor aveau, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decît cel al informatorilor. în plus, această categorie de colaborare nu permite subclasificări pe criterii morale, la fel ca în cazul informatorilor a căror activitate este analizată în funcție de conținutul delațiunilor furnizate.

De altfel, potrivit Notelor de analiză identificate în dosarul nr. R 0325251 în casa de întâlniri au fost introduse surse care „au informat că nu au fost observate de nimeni și nici nu au luat la cunoștință despre asemenea discuții".

Pentru argumentele expuse anterior, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Și condiția ca punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar este asigurată fapt dovedit atît prin semnarea angajamentului: „Subsemnatul Rădulescu Constantin/.../ Mă angajez să pun la dispoziție organelor Ministerului de Interne o încăpere din Imobilul meu pentru rezolvarea unor sarcini ce interesează organele de Securitate. Despre colaborarea mea cu organele de Securitate mă angajez să nu divulg la nimeni acest secret, indiferent de persoană, funcție sau grad de rudenie/.../", cît și din consemnările ofițerilor din Notele de analiză ce dovedesc folosirea ulterioară a casei de întâlniri: „Din discuțiile purtate cu gazda casei de întâlniri cu privire la conspirativitatea folosirii casei de organele de securitate a rezultat că legenda de folosire este verosimilă, necreînd suspiciuni din partea unor persoane".

În drept, întemeiază acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, înțelege să se folosească de următoarele probe: Nota de Constatare nr. DI/1/1305/07.07.2016, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.; Dosarul R 0325251 (cota C.N.S.A.S.), integral.

Pârâtul Rădulescu Constantin Romica, în temeiul dispozițiilor art. 205 Cod procedură Civilă, a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat să se respingă ca neîntemeiată acțiunea reclamantului .

În opinia sa, acțiunea reclamantului este neîntemeiată, având în vedere argumentele prezentate în continuare.

Recunoaște că la rugămintea ofițerului de Securitate, a semnat un angajament prin care se obliga să pună la dispoziția organelor Ministerului de Interne o încăpere din imobilul situat în comuna Oboga, sat Călui, imobil al cărui proprietar nu era la acea dată, cum de altfel nu este nici în prezent.

Precizează că a acceptat propunerea ofițerului de Securitate, având în vedere că era în relații de apropiere cu acesta.

Menționează faptul că în imobilul respectiv nici nu se puteau realiza întâlniri operative chiar dacă ofițerul ar fi intenționat acest lucru, ca urmare a faptului că în casa respectivă locuiau în acea perioadă părinții săi Rădulescu Ion și Rădulescu Elena, care erau proprietarii acesteia.

Imobilul respectiv nu îndeplinea condițiile necesare pentru asigurarea conspirativității, astfel încât mențiunea din care rezultă că nu are vecini în apropiere este falsă deoarece casa nu este izolată, având vecini în ambele părți, proprietățile fiind despărțite doar prin gard.

Precizează că a semnat angajamentul invocat din naivitate și ca urmare a relației de apropiere cu ofițerul, fără a realiza implicațiile ce puteau interveni ca urmare a gestului de acceptare a propunerii.

De altfel, din conținutul angajamentului dat, nu rezultă sub nici o formă faptul că imobilul pentru care și-a dat în mod voluntar acordul de a fi folosit de organele Ministerului de Interne, ar fi putut fi folosit pentru realizarea de întâlniri cu colaboratori ai Securității. Se poate observa că din înscrisurile depuse la dosar de reclamant, nu rezultă în nici un caz dovada că în imobilul părinților săi au avut loc întâlniri ale organelor de Securitate cu diverși colaboratori, neexistând nici o evidență în acest sens, precum nu există nici dovada existenței unui grafic de întâlniri, sau o evidență cu ofițerii ce au folosit casa în scopul propus.

Calitatea de „gazdă casă de întâlniri”, a fost asimilată ulterior noțiunii de colaborator al securității, respectiv prin art. 3, alin. ultim din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și desconspirarea Securității, care a statuat următoarele: „colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor ”.

Ori, din analiza și interpretarea juridică a acestui text de lege, se desprinde în mod cert faptul că pentru a fi considerat colaborator al Securității, nu este de ajuns doar să fi pus la dispoziția Securității locuința sau alt spațiu, ci e necesar ca prin acest gest să fi înlesnit culegerea de informații.

Deci pentru a se putea reține existența calității de colaborator al Securității, cele două cerințe ale textului de lege invocat, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ, ceea ce în situația sa nu s-a întâmplat și nu s-a dovedit.

Totodată, menționează că ofițerul nu i-a solicitat niciodată să ofere informații scrise sau verbale despre fapte sau persoane care ar fi putut face obiectul muncii organelor de Securitate și nici nu a făcut-o din proprie inițiativă.

Din dosarul personal, nu rezultă că au fost furnizate informații care să îngreuească dreptul la libertatea de exprimare și libertate a opiniilor prevăzute de art. 30 din Constituția României și de art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, precum și Dreptul la Viață Privată, prevăzut de art. 17 din același act normativ.

Consideră că activitatea sa ce se rezumă la simplul fapt de a semna un angajament în calitate de casă gazdă de întâlniri, fără a cunoaște implicațiile acestui gest și fără a se materializa și a produce efecte, având în vedere că în imobil nu au intrat colaboratori al Securității, nu au avut loc întâlniri, nu poate fi asimilat calității de colaborator al Securității.

În consecință, solicită ca pe baza dovezilor prezentate să se constate că nu poate fi declarat ca și colaborator al Securității și ca atare să se respingă acțiunea reclamantului C.N.S.A.S., ca neîntemeiată.

În drept, întemeiază cererea pe dispoz. art. 205 Cod pr. Civilă.

Reclamantul a formulat **răspuns la întâmpinare** prin care a învederat că, spre deosebire de prima teză a art. 2 lit. b), care se referă la cei care au sprijinit fosta Securitate prin oferirea de informații, situație în care, pentru a se putea reține calitatea de colaborator al Securității, acele informații trebuie să îndeplinească două condiții (cu privire la conținut și la posibilele efecte) în această a doua ipoteză - a punerii la dispoziția Securității a unui anumit spațiu - legiuitorul nu a mai considerat necesară întrunirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

Sunt lipsite de relevanță titlul cu care deținut spațiul pus la dispoziția Securității sau destinația aceluia spațiu. De asemenea, este lipsit de relevanță dacă imobilul pus la dispoziție reprezenta locuința gazdei casei conspirative sau spațiul în care gazda își desfășura activitatea profesională.

Este evident că, în cazul colaborării prin punerea voluntară la dispoziția Securității a unui imobil sau a unei încăperi, legiuitorul nu a mai considerat necesară întrunirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității, în afară de punerea spațiului deținut la dispoziția Securității și de caracterul benevol al acestei colaborări.

Din perspectiva legiuitorului, relevant este că Securitatea avea nevoie de acordul pârâtului pentru folosirea respectivului spațiu, iar acest acord a existat, așa cum rezultă din semnarea angajamentului la data de 10.11.1987.

Pentru motivele arătate mai sus, solicită admiterea acțiunii în constatarea calității de colaborator al Securității, astfel cum a fost formulată.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Curtea reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Potrivit ultimei teze al articolului sus-menționat, colaborator al securității „*este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor*”.

Contrar susținerilor pârâtului, Curtea apreciază că textul se referă la înlesnirea culegerii de informații de la alte persoane prin simpla punere la dispoziție a spațiului chiar dacă în mod efectiv, nu s-au transmis informațiile respective întrucât persoana care a semnat angajamentul în acest sens nu avea posibilitatea de a prevedea dacă se vor organiza sau nu întâlniri conspirative, importantă fiind atitudinea psihică și voința persoanei.

Din Raportul întocmit asupra modului cum a decurs recrutarea pârâtului întocmit la data de 15.11.1987 rezultă că „s-a trecut la recrutarea propriu-zisă, explicându-i în ce va consta sprijinul acordat organelor noastre, luându-i-se angajament scris că va păstra secretul colaborării cu organele de securitate”. S-a mai consemnat: „candidatul și-a dat pe deplin consimțământul, angajându-se că va face tot posibilul să ne sprijine în rezolvarea unor probleme ale activității noastre”. „De comun acord s-a stabilit legenda de pătrundere în casă și de motivare a prezenței ofițerului la domiciliul acestuia”.

Pârâtul a recunoscut că și-a dat angajamentul scris la data de 10.11.1987 prin care s-a angajat să pună la dispoziție organelor Ministerului de Interne o încăpere din imobilul său pentru rezolvarea unor sarcini ce interesează organele de Securitate, fiind realizată și o schiță a casei de întâlniri sub denumirea „Bradul”.

S-a întocmit Nota de analiză în care s-a menționat că, „din discuțiile purtate cu gazda casei de întâlniri cu privire la conspirativitatea folosirii casei de organele de securitate, a rezultat că legenda de folosire este verosimilă născând suspiciuni din partea unor persoane. De altfel, sursele de informare au informat că nu au fost observate de nimeni și nici nu au luat la cunoștință despre asemenea discuții. Din verificările efectuate a rezultat că gazda casei de întâlniri „RĂDUCU” este o persoană serioasă, corectă, are o comportare corespunzătoare în

familie și societate. În concluzie, casa corespunde și poate fi folosită și pe viitor, neexistând suspiciuni de deconspirare ori a trădării acestuia legăturii sale cu organele de securitate”.

Este irelevant faptul că imobilul nu aparținea pârâtului întrucât, astfel cum s-a arătat mai sus, relevantă a fost atitudinea sa, de a permite în mod voluntar organizarea de întâlniri în sprijinul organelor de securitate aspect ce înlătură și relevanța motivării pârâtului în sensul că a semnat angajamentul datorită faptului că îl cunoștea pe ofițerul de securitate. De asemenea, pârâtul putea pune la dispoziție orice spațiu pe care îl deținea chiar și în posesie, întrucât textul legal nu se referă la dreptul de proprietate asupra imobilului.

În consecință, prin simpla punere la dispoziție a unui spațiu către organele de securitate, act realizat prin semnarea angajamentului olograf de către pârât, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) ultima teză din OUG nr. 24/2008 astfel că, în temeiul art. 11 alin. 1 din același act normativ, se va admite prezenta acțiune și se va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității, C.I.F. 12932750, cu sediul în sector 3, București, Str. Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul Rădulescu Constantin Romică, C.N.P. 1510207280014, cu domiciliul în Căluș, ... Jud. Olt.

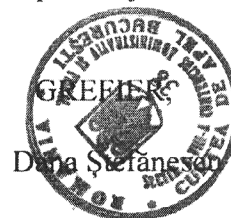
Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București – Secția de Contencios Administrativ Fiscal.

Pronunțată azi, 12.06.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței potrivit art. 396 alin. 2 C.pr.civilă.

PREȘEDINTE,

Virginia Filipescu

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe se legalizează de noi.

GREFIER SEF

*seputru a fi înlocuita prin
responsarea recursului ca neputând*

Dec. 5759 / 21.11.2015

Arzoz 520 / 2/2014 . lccj

